

Ordføreren: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger ved de fremsatte Indvendinger. Forfaavidt man vil gaae tilbage til § 1 og sænker et Æquivalent til den Bestemmelse, der indeholdes i samme, skal jeg tillade mig at oplæse § 1, som lyder saaledes: „Den øverste Myndighed i Henseende til Alt, hvad der vedrører Brand- og Bygningsvæsnet paa Landet, tilkommer Justitsministeriet.“ Det er aabenbart en given Sag, at Brandvæsnet forterer under Justitsministeriet; men, dersom der spørges om at optage en Paragraph derom, vil jeg dog henstille, om den ikke uden reent Haarkløveri kunde erklæres for inconstitutionel. Det er et ved Grundloven Hans Majestæt hjemlet Prærogativ at fordele Forretningerne mellem de forskellige Ministerier, og denne Ret vilde han altsaa med Hensyn til Brandvæsnet miste, idet der her blev vedtaget en Bestemmelse, der udtrykkeligt henlagde Brandvæsnet under Justitsministeriet; og, hvis Hans Majestæt senere i Kraft af Grundloven skulde finde sig foranlediget til at henlægge Forretningerne til Indenrigsministeriet, saa vilde det kun kunne skee i Kraft af en under Rigsdagens Medvirkning vedtagen Lov. Nu er det ganske vist, at vi have Lovbestemmelser, hvori det omtales, at den og den Sag henhører under det og det Ministerium, men det er dog kun et andet Udtryk for, hvad man i den engeste Lovgivning mere correct kalder: „En af Hendes Majestæts ansvarlige Raadgivere“; det vil altsaa ikke sige Andet, end at det tilkommer den Minister, under hvem denne Sag for Diebliffet forterer, og for Tiden altsaa f. Ex. Justitsministeren. Det er omtrent det Samme, som at man nu siger om en Sag, at den før henhørte under Rentekammeret, altsaa nu under Indenrigsministeriet. Det er da altsaa kun et fortere Udtryk for at sige: den Minister, under hvem Sagen for Tiden forterer; thi det vilde dog komme til at see underligt ud, at Paragraphen kom til at lyde saaledes: Brandvæsnet forterer under den Minister, under hvem Brandvæsnet forterer. Jeg troer altsaa, at det maa ansees for en Forbedring, at der ikke er sagt Noget, som enten er en Tautologi, hvilket aldrig bør finde Sted i

Love, eller ogsaa er Noget, der vil gjøre Skaar i Hans Majestæts grundlovmæssige Prærogativ. Smidlertid troer jeg ogsaa, at den ærede Taler vil kunne troste sig med, at Brandvæsnet altid vil komme til at fortere under et Ministerium og, som jeg haaber, vil vedblive at fortere under Justitsministeriet.

Med Hensyn til det egentlige Hovedpunkt i den ærede Talers Foredrag kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg derved er kommen til at tænke paa en gammel bekendt Erfaring: Det hænder jo ikke saa sjældent, at man af de Love, der udgaae, især i Love fra en tidligere Tid, temmelig tydeligt kan spore, at de, der concipere dem, have deres Forestilling om, hvoreledes det seer ud paa Landet, fra Kjøbenhavns nærmeste Omegn. Det vil være mig overmaade let at påvise en stor Mangfoldighed af de meest slaaende Exempler derpaa. Det forekommer mig ogsaa, at en saadan Opfattelse ikke har været ganske uden Indflydelse paa den Bestemmelse, hvorom her er Tale, og jeg finder det psychologisk meget forklarligt, dersom den ærede Rigsdagsmand i denne Henseende skulde dele Skjæbne med Concipisterne af de nævnte Love. Nu er det vist, at i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed, f. Ex. i den sidste ærede Talers Jurisdiction, have Forholdene en saadan kjøbstadlig Charakter, at en Sognefoged der kan have mere end nok at gjøre selv uden disse Forretninger, og de ville være betydelige nok til at det derfor vilde være hensigtsmæssigt at indstifte en særegen Bestillingsmand for disse Forretninger; men derfor er det ogsaa netop, at Udvalgets Udkast forbeholder, at paa saadanne Steder, hvor Sogneforstanderskabet ønsker det, og Amtsrådet finder det hensigtsmæssigt, kunne disse Forretninger, idetmindste tildeels, fra Sognefogden henlægges til en særegen Brandinspektor, og jeg har ikke den allermindste Tvivl om, at det navnlig vil skee i Kjøbenhavns nordre Birk, og at den ærede sidste Taler saaledes vil beholde sine Sognefogeder ubeskaarne, uden at han behøver at dele dem med nogen sibeordnet Autoritet; men paa den anden Side er det ligesaa vist, at der gives ikke blot mange Egne, men at det vil være den langt